

Świat
Olbrim

The title is rendered in a large, bold, white sans-serif font with a black outline. The word 'Świat' is on the top line and 'Olbrim' is on the bottom line. The background consists of several vertical bars of varying widths, each filled with a different pattern: some have diagonal lines, some have horizontal lines, some have a repeating 'W' or 'M' shape, and others have a repeating 'U' or 'C' shape. The colors of the patterns are primarily red, orange, and yellow, set against a dark blue background.

#10

W słownikach hasło „świat” występuje w znaczeniu: planety, wszechświata, ogółu ludzi czy miejsca gdzieś poza czyjąś stałą lokalizacją. Kiedyś to słowo funkcjonowało też jako określenie, że czegoś jest bardzo dużo, wiele.

Ta wielość – perspektyw i mediów – od początku towarzyszyła kolejnym numerom osiedlowego magazynu artystycznego ZIN OŁBIN. Dziesiąte i ostatnie wydawnictwo jest tego szczególną emanacją. Do tworzenia jubileuszowego i podsumowującego numeru zaprosiliśmy, w ramach open calla, wszystkie twórcze osoby, które miały ochotę opowiedzieć o swojej relacji z Ołbinem.

W tych pracach, Ołbin jawi się jako idylla, w której 24 godziny na dobę biegają pieski (choć robią też kupy), a głównymi zajęciami są tu spacer i pikniki. Mało kto wspomina o konieczności pracy czy innych zadaniach. Obowiązkiem wydaje się być celebrowanie Ołbina. Taki świat!

Park Tołpy to oczywiste centrum świata, a jeśli już ktoś chce się poza nie wychylić – wystarczy użyć wyobraźni. Albo paczkomatu. Ołbin da się połączyć z Islandią za pomocą tunelu czasoprzestrzennego lub z Zieloną Górą, a nawet Gdańskiem, dzięki systemom korzeniowym. Ołbin odmienia się przez wszystkie przypadki, a na jego murach znajdziesz zarówno wyrazy zmęczenia, jak i miłości.

Ołbin możnaby sprzedawać w biurach podróży jako destynację wczasów all inclusive. Działki, balkony, tereny nad Odrą. Kawiarnie, lody, skwerki. Kebab. Takie wakacje, gdzie tuż za rajską plażą można znaleźć mniej rajską prawdę o życiu lokalsów. Ołbin to dużo zieleni, ale i miejska degrengolada, szarość i destrukcja. Za to każda plama na ścianie i fragment odpadającego tynku układają się w przepowiednie i ważne przekazy.

Obok Edyty Stein, lokalną bohaterką jest też pani Helenka, która sprzedawała czosnek pod apteką na rogu ulic Nowowiejskiej i Wyszyńskiego. Porządki i wątki mieszają się na każdym kroku. Tu się chodzi, drepcze, spaceruje, a poprzez te miejskie włóczęgi poznaje się prawdziwy świat – gęsty krajobraz. Działają oczy, uszy i nosy. Dzieje się wiele, neurony mają imprezę. Gotowi na podróż?

Ołbin jest światem. I świętem.

Koncepcja i koordynacja: Magdalena Kreis
Współpraca koncepcyjna i projekt graficzny: Jerzy Wypych
Współpraca redakcyjna i korekta: Marianna Chade

ZIN OŁBIN powstaje w ramach projektu Ołbińskie Centrum Aktywności Lokalnej, którego operatorem jest Stowarzyszenie Żółty Parasol i Partnerzy. Projekt jest współfinansowany ze środków Gminy Wrocław www.wroclaw.pl

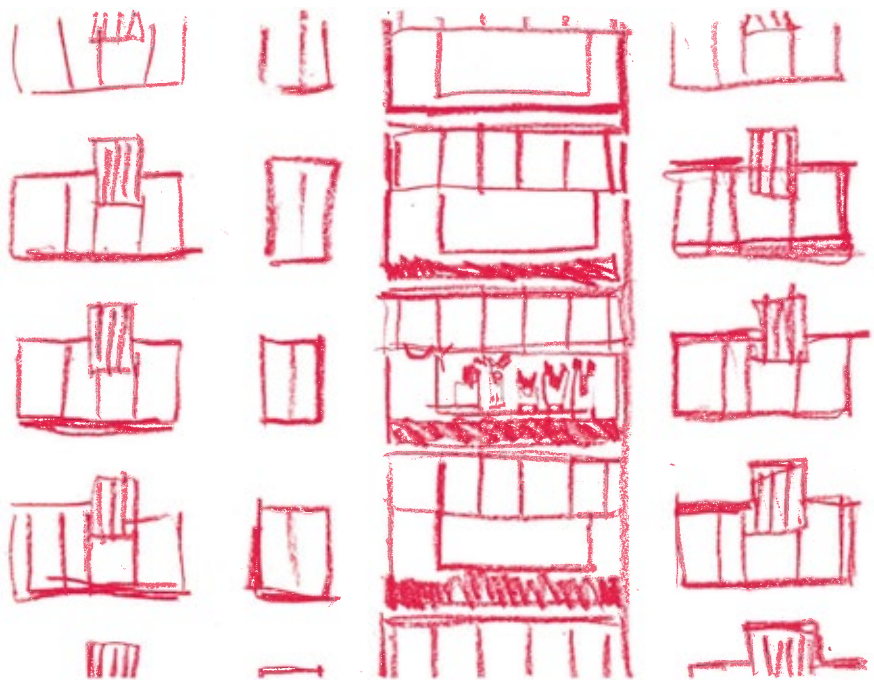
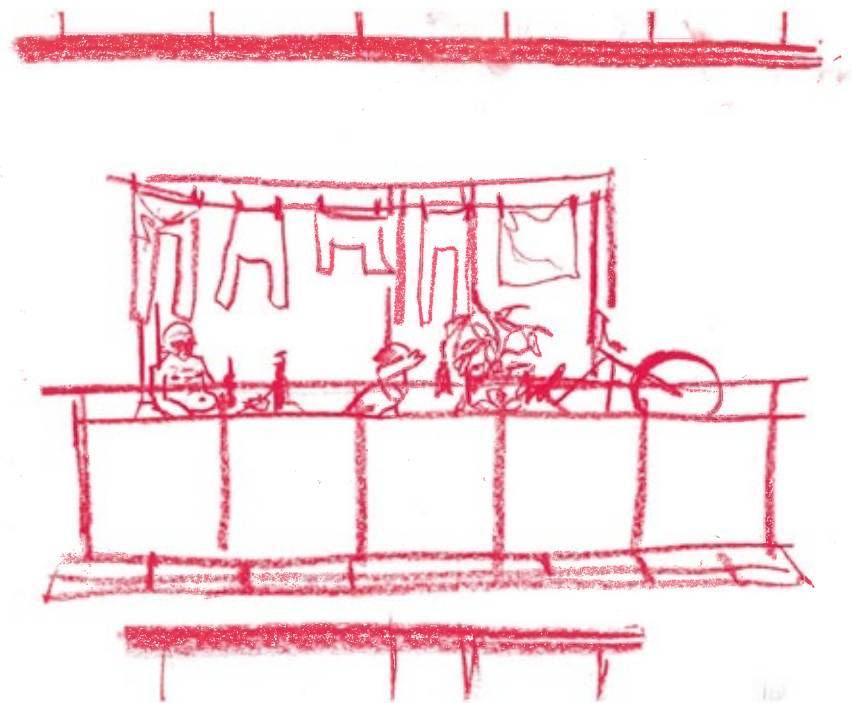
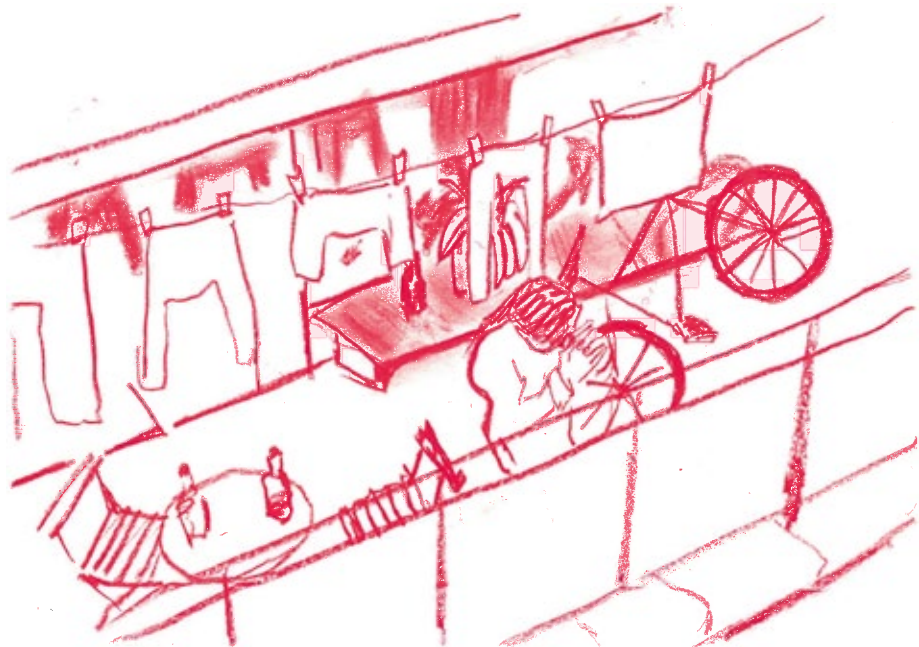

6	Kacper Kapiwąg: Plener na balkonie, malarstwo, 2024 / @kacperkapiwas	38 + 39	Martyna Horowska: Otoczenie, 2025, fotografia / @horowonka
7 + 8	Sophia Kalinowska-Werter: otbin wormhole, 2025, fotografia analogowa, cyfrowa, fotomontaż / skwphotography.format.com	40	Piotr Puldzian Płucienniczak: Produkty regionalne w kiosku na rogu Prusa i Górnickiego, 2025, kredki na papierze / puldzian.net
9	Barbara Krupa: Intymność, 2025, polaroid transfer / barbarakrupa.art	41	Hihi Kalisiak: Jedźmy na wczasy, 2018, fotografia analogowa / @hihi.kalisiak
10 + 11	Adela Górna: moje ulubione balkony, 2024, kredki i pastele na papierze / @gornaa_	42	Melania Sulak: Przejścia, 2025, kolaż analogowy / @sul_alem7
12	Hanna Tricoire: otbin - świat, 2025, akwarela / @yutegoo	43	Tomislav Pranić: bez tytułu, 2025, fotografia analogowa / @tomislav.pranic
13	Zofia Kwasiborska: interwencja, 2025, kolaż / @sofkakwas	44 + 45	Ania Kaniowicz: Pieski w oknie, 2025, zdjęcie + obraz wygenerowany przez AI / @ania.kaniowicz
14	Ewa Rebeka Zielińska aka ERS aka ERZ: Piknik, 2020, fotografia analogowa / @malagrubaea	46 + 47	Lech Moliński + Karolina Kelner: Ludzie czy budynki?, 2025, tekst + kolaż cyfrowy / @life_turista @hmurki
15	Kuba Rudziński i Karolina Grzywnowicz: Bruegel we Wrocławiu, 2015, kolaż / studiolekko.com	48	Anita Sieradzka: Neuroornament, 2025, projekt muralu – malarstwo ściennie i ceramika / @_wolnomi_
16	DeGie: Zstępne, 2022, wiersz	49	Piotr Szymon Mańczak: Drzewa, 2024, tusz na papierze / pmanczak.pl
17	Maciej Łukasz Zapiór: Słońce nad Otbinem, 2022, solarygrafia, kamera otworkowa, 6 miesięcy naświetlania / analemma.pl/mac	50	Lila Len: Powtórka od podwórka, 2025, kolaż / @lilalen1
18	Agnieszka Smutek: Otbin jako playlista, 2025, link QR do playlisty / @as.umbra	51 ↑	Wik Banasiak: bardzo krótki spacer po Otbinie, 2024, grafika komputerowa / @_noboco
19	Magda Szlezzyngier: Malaryczne, 2025, szkło fusingowe / @melepetum	51 ↓	Aleksandr Atyasov: święty dzik, 2024, akryl na płótnie / @aleks.atyasov
20 + 21	Anka Bieliz: jeśli tylko zechcę będę tu miała cały świat, 2025, fotografia / @marie_minn	52	Julia Filipowska + Nari Kutlubasis: Widok na Otbin z..., 2025, grafika komputerowa / @juliafilipowska @narikutlubasis
22	Karolina Płanik: Kotki z Otbina, 2025, fotografia / @bardzo_mala_karcia	53	Zuzanna Pawlak, Zofia Buczyło, Julia Szpyrka, Natalia Wójcik, Elżbieta Glapińska: Ja, Otbin, 2025, zin w zinie, kod QR
23	Katka Grześkowiak: Gdzie są te dzieci, 2025, kilim / @kasiagrzeskowiak	54 + 56	Makatka Otbińska, 2022, haft ręczny na płótnie / @haftujsynek
24	Gregor Stadnik: Lamperium, 2025, fotografia / @grzegorz_stadnik		
26	Anna Berestecka: Ślad miejsca, 2025, porcelanowe odlewy / @przeplywporcelana		
26	Michał Szota: napisy na ścianie, 2024, fotografia / @michalszota		
27	Ola Konopko: Lubię tę noc, choć nie powinnam, 2025, fotografia / @olakonopko		
28	Karolina Freino: Wizualizacja koncepcji pomnika Pani Helenki - Czosnkowej Pani, 2025, kolaż cyfrowy / karolinafreino.com		
29	Martyna Biaduń i Krzysztof Światły: Wspomnienia z Otbina, 2025, kolaż analogowy / kolazoweczulosci.com, krzysztofswiatly.myportfolio.com		
30	Alicja Serafin: Mamy ze sobą wspólny czas, 2025, tekst / @serafinalice		
31	Walentyna Shaiko: Dzień Kobiet na Otbinie, 2023, dekolaż / @w.shaiko		
32	Justyna Mądry: Oybin, 2025, kolaż analogowy / @ksztalty_z_papieru		
33	Ewa Kamyk: Poszukiwana, 2025, fotografia / @chrum_szczok		
34	Karina Marusińska: Samoaktualizująca się mapa świata, 2025, fotografia / marusinska.pl		
35	Natalia Nykiel: Zapis przestrzeni, 2024, druk płaski – autooffset, przedruk anastatyczny / @dadumd		
36	Julia Rajto: Powibloki, 2024, fotografia analogowa / @szczuryikaczki		
37	Anna Szczerba: Widnokrąg, 2025, tusz na papierze / @ania__szczerba		
38	Zuzanna Dyrda: Wszystkie stany Otbina, 2025, typografia / zuzannadyrda.weebly.com		

Nasza intymność skrywa się dziś w czterech ścianach.
Często jest zamknięta jak zaryglowane drzwi.
Zasłaniany okna, przygaszamy światło.
Bo to tajemnica...
A grzeczne dzieci trzymają ręce na kółderce.

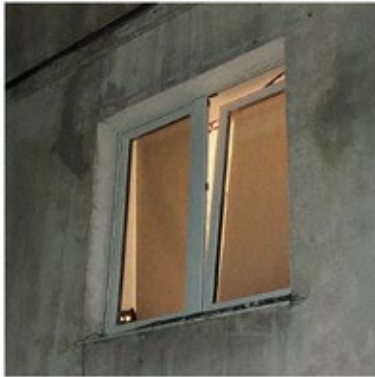
Zstępne

wiem o lepszym graffiti
Pod warstwami gorszych
bierze Wiecznie na siebie nowe arogancje
obrasta mchem farby
jak mu się żywnie nie podoba
mijam je porozumiewawczo
wie już, że nie przejdę

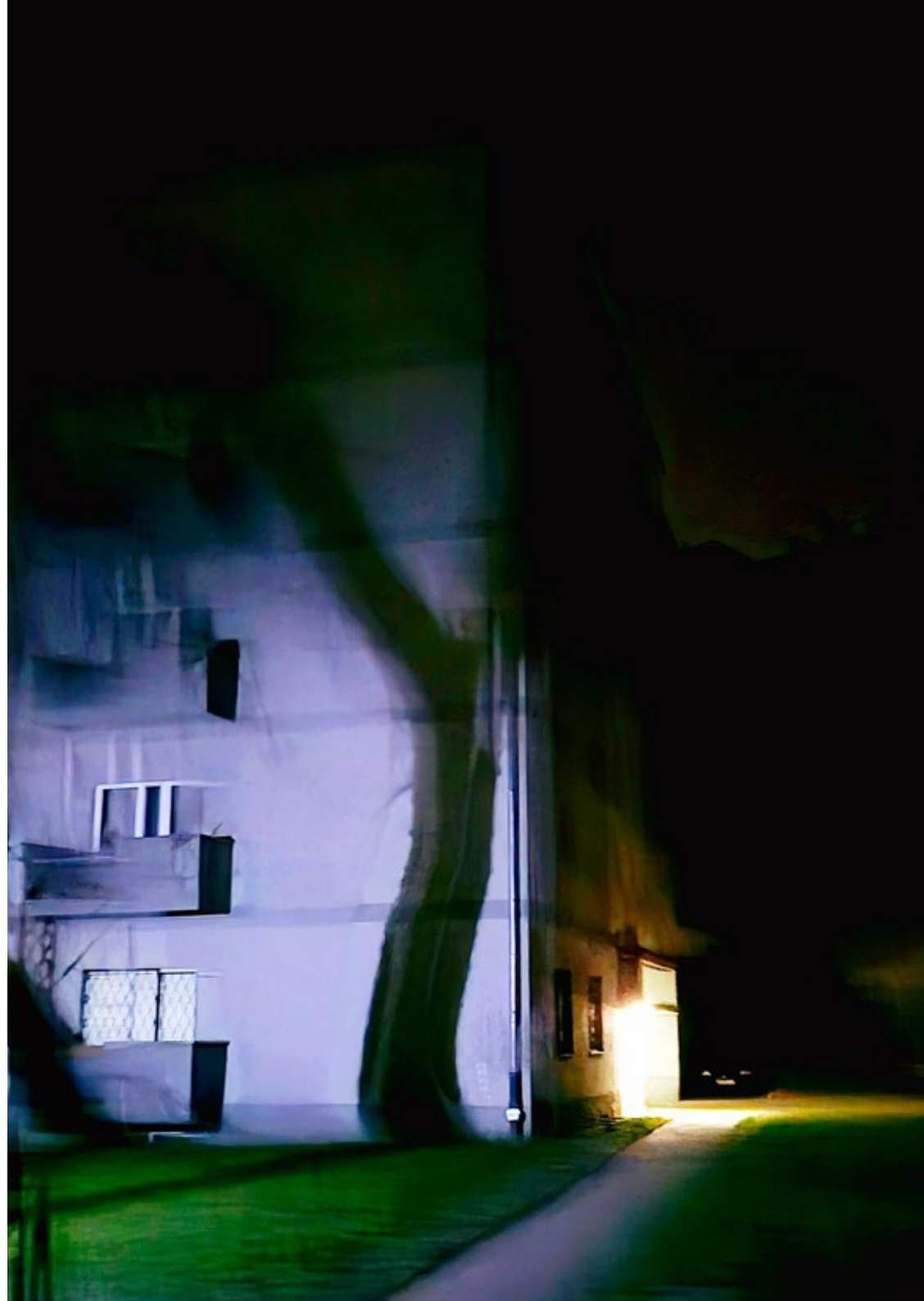

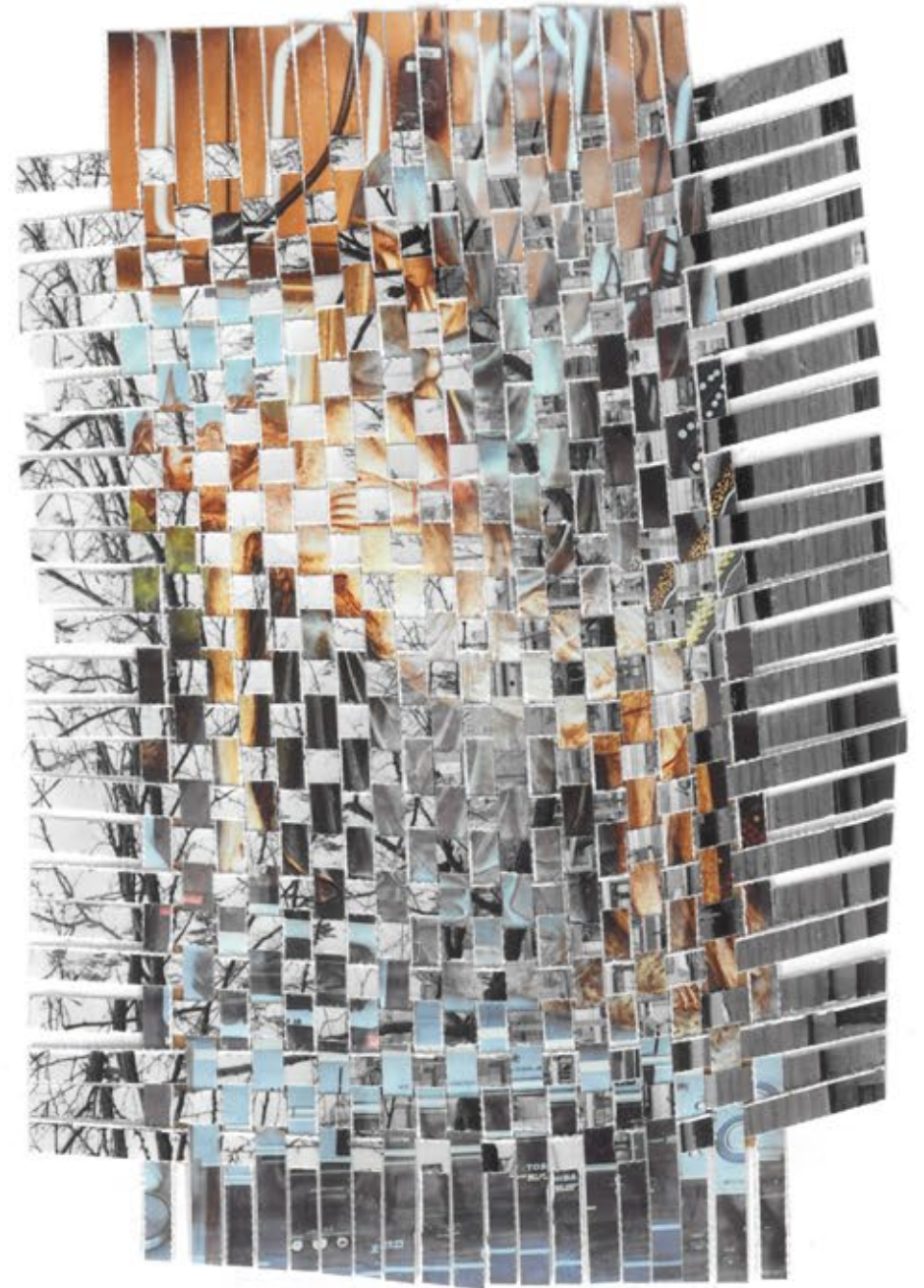

A: Ciekawe, czy te zdjęcia z naszych spacerów będą kiedyś tak samo emocjonującym wspomnieniem, jak te pierwsze zdjęcia z kotem, albo z tym psem z dzieciństwa, którego pozwolono mi mieć tylko przez 2 tygodnie.

K: W Twoim przypadku zdecydowanie z kotem.

A: Widzisz, myślałam o tym i doszłam do wniosku, że to, co łączy mnie i te fotografie, to wspólny czas.

K: Też czasem o tym myślę. To miejsce ze mną i z Tobą też łączy wspólny czas.

A: Kiedy o tym mówię, to czuję napięcie i kłębiące się myśli. Wszystkie je już znam i są związane z Tobą. Przychodzi mi na myśl oczekiwanie. To moment burzy nieracjonalnych myśli po ważnej rozmowie. Co wydarzy się, kiedy wrócisz ze spaceru? Czy otwierając drzwi zażartujesz, tak jak lubisz, czy może będziesz milczał, a my będziemy osobno tego dnia.

A: Ty spacerujesz wielokrotnie każdego dnia, ja przeważnie tego nie robię. Wtedy wyobrażam sobie Ciebie jak chodzisz szybkim krokiem przez Park Tołpy. Przechodzisz ścieżki, ale nigdy nie potrafisz zobaczyć które.

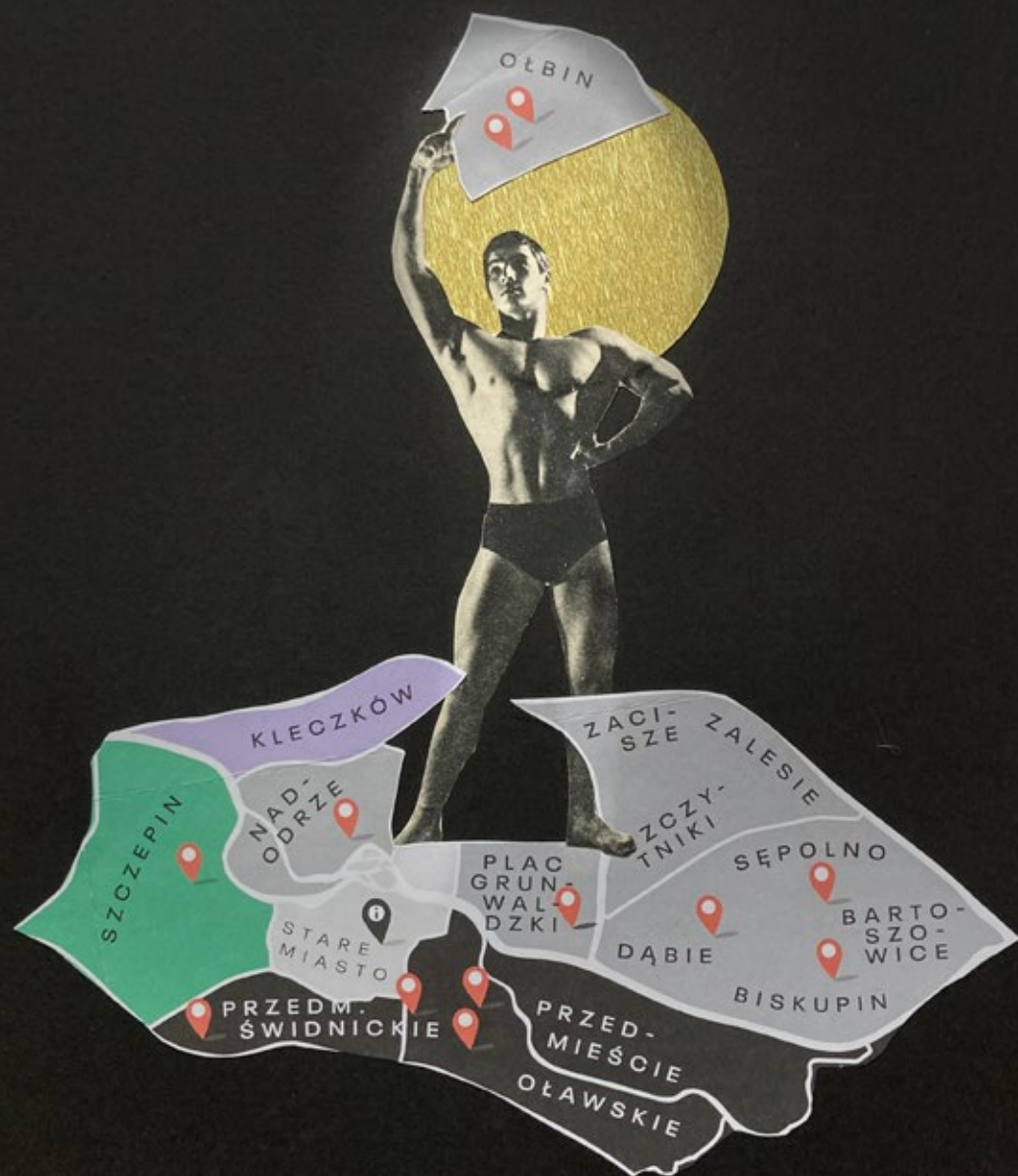
K: Zawsze idę tak samo. Wchodzę od głównej ulicy, okrążam jezioro, a spacer kończę przy Wydziale Architektury. Później mijam skwerek, kolejkę do całodobowej apteki i wracam do domu. To mnie uspokaja.

A: Ja mam inne wspomnienie, które mnie uspokaja. Pamiętasz to popołudnie, kiedy Twój tata dał nam do zrozumienia, że życie w mieście bardzo mu odpowiada? Lubi odkrywać kawiarnie, cieszy go widok małej lokalnej społeczności, w którą wrastamy od kilku lat. Widziałeś, jaki był zadowolony, kiedy wchodząc do kilku miejsc, z każdym wymienialiśmy się ciepłym przywitanie? Później wspólny czas w parku. Ja myślę, że właśnie tak Twój ojciec może podświadomie wyobrażać sobie spełnienie.

K: Nie zawsze to są przyjemne spacer. Czasem ktoś przejdzie na drugą stronę ulicy na widok nabuzowanego marszanta, czasem ty decydujesz się zawrócić do domu wcześniej. To bywa szybkie sprowadzenie na ziemię. Dom staje się bardziej cenny.

A: Pamiętam też, jak kiedyś ona zabrała mnie na lody, chciała poprawić mi nastrój. Najbliższe mi osoby wiedzą, że mój archetyp to „explorer”. Odkryłam, że nadmorski smak dzieciństwa mogę kupić tam na rogu, w dwóch smakach - jeden smak na dole, drugi na górze. I jeszcze codziennie inny! Zjadłam lody, siedziałam na ławce i popłakałam się, po raz kolejny tego dnia. Obok nas usiadł mężczyzna w klapkach z królikiem na smyczy. „Lokalna atrakcja” - tak o sobie mówił. Opowiedział nam, że każdego dnia jego spacer z trusią to fotki, zachwycone dzieci i spieszący się, poddenerwowani rodzice. Ale mimo uciążliwych chwil, bardzo to lubi. Kiedy poszedł dalej, zrozumiałam od jak dawna czuję się ciągle zmęczona. Potrzebuję odpoczynku. Pięknego widoku, zieleni i wody, ale także niezbędnego - miejsca w głowie, aby dostrzec relaks.

A photograph of a hand reaching out towards a body of water, possibly a lake or river. The hand is positioned on the right side of the frame, with fingers slightly spread. The water is dark and reflects the light. In the foreground, there are tall, thin reeds or grasses. The background is a bright, hazy sky. The overall mood is contemplative and serene.

Ołbin
Ołbina
Ołbinowi
Ołbin
z Ołbinem
o Ołbinie
Ołbinie

PRODUKTY 2022 REGIONALNE W OFERCIE KIOSKU NA ROGU PRUSA I GÓRNICZEGO

PAPIEROSY
Z RADOMIA

GOLIKITE
GOLARKA Z ŁODZI

SZTUŁCE
Z PRZEWICY

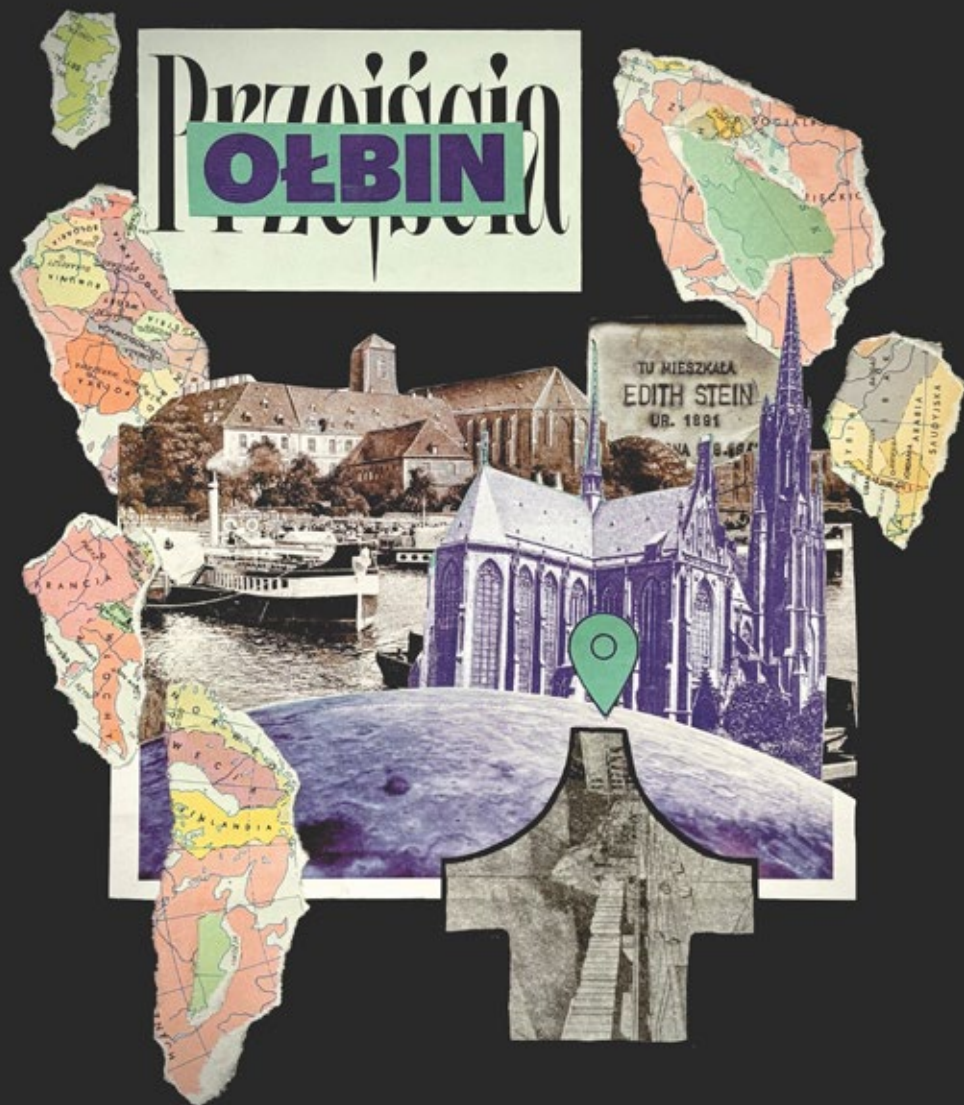
GWOŹDZIE
RADOMSZCZAŃSKIE
KŁOSIOPY ZE ZGIERZA

KRZYŻÓWKI
CZĘSTOCHOWSKIE

DEKORACJA
SPÓD CIERNIEJ
GÓRY

Ludzie czy budynki?

1

„Z daleka widok jest piękny” – tę frazę od lat odmieniamy przez wszystkie przypadki. A czemu by nie powiedzieć głośno, że „z bliska widok staje się dokładny”?

2

Nikt tutaj nie jest stąd, a wielu wręcz skądinąd. Czy dzięki zaangażowaniu i obserwacji z czasem wrośniemy w krajobraz? Ile znaczy dekada patrzenia wobec cyklu życia budynku?

3

H. już nigdy nie spisze stanu licznika. Ołbińska Julia w słusznym wieku, wołająca o Romea na miarę potrzeb. Na scenę wybrała piąte piętro i społeczny balkon płomby przy Jedności Narodowej. W pandemiczne wieczory rozbłykiwała pod płaczącym niebem. Tamto życie to bal był nad bale. Dawna szatniarka, wyschnięta od papierosów i zgarbiona przez upływ czasu, dziś już nie wykrzykuje słów z piosenki Maryli. Przestała tańczyć. Orkiestra schowała instrumenty i od kilku miesięcy nie ma komu wyjąć kartki z gazowni pomiędzy drzwi.

4

Trzydzieści dziewięć metrów kwadratowych powierzchni użytkowej mieszkania. Królestwo na miarę możliwości. Siedem mieszkań mnożone przez siedem pięter. Razem czterdzieści dziewięć prywatnych stref komfortu. Doliczmy wspólny balkon na każdym poziomie. Ile z niego przypada na jednego mieszkańca?

5

Z warzywniaka wyrosły paznokcie. Chleb wrócił pod postacią nocnego gastro. Lampy zamieszkały w kawiarni, choć okazał się to ledwie dom przejściowy. Stacja benzynowa pozostaje sobą od lat, mimo iż zakryta uzupełnieniem luk w zabudowie, a potem – decyzją Rady Miasta – tracąca na nocnym znaczeniu. Daszyńskiego schudła dla samochodów, ale nabrzmiała od miejsc wytchnienia. Spowite zielenią kieszonkowe parki i miejskie meble relaksują mieszkańców, lecz irytują kierowców. Uliczna summa końców, początków i przekształceń.

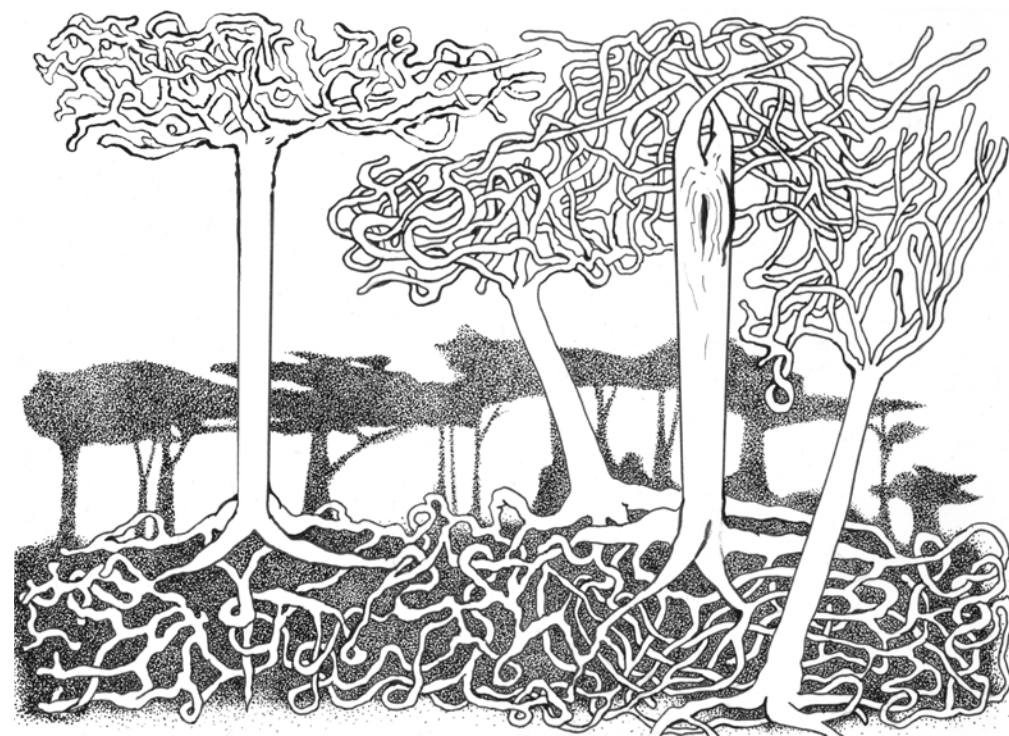
6

Czy miejsca przemijają? Architektura wciąż trwa dłużej niż życie pojedynczego człowieka. Choć współczesny pęd ku zmianie próbuje to skorygować.

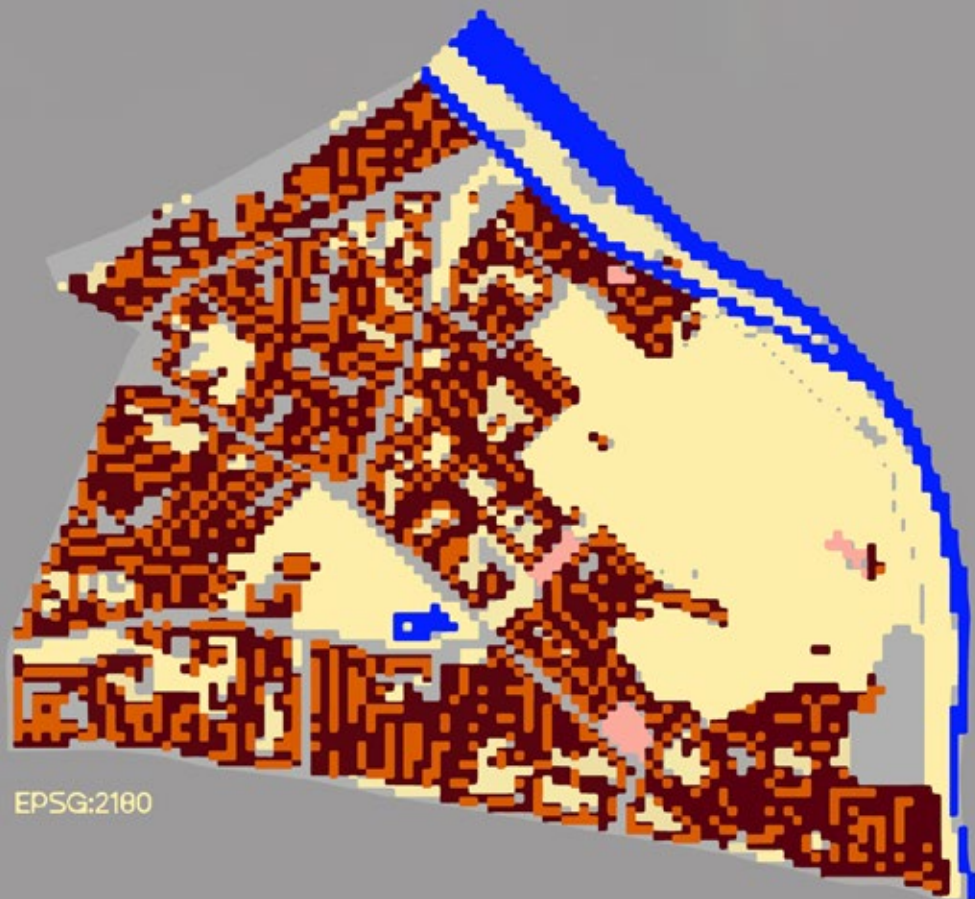
7

Przyszedt czas, kiedy mam najdłuższy staż na piętrze i tapię się do top 10 całej naszej płomby. Takie to jest sąsiedztwo w czasach, gdy tylko makijaż jest permanentny.

EPSG:32198

EPSG:7758

EPSG:3675

Witamy na Otbinie

haftowały

GOSIA HANIA
MARTYNA KASIA
MARTA KAZIMIERA
Ania HELA

Dziękujemy wszystkim artystkom, artystom i osobom twórczym, które dołączyły do kolejnych numerów zina od 2018 roku. Są to:

Agnieszka Apoznańska / Kinga Bartniak-Król / Katarzyna Bek / Martyna Biaduń / Anka Bieliz / Dominika Katarzyna Borkowska / Tomasz Broda / Olga Budzan / Marianna Chade / Yauheniya Chubarava / Angelika Ciach / Lena Czerniawska / Jagoda Dobecka / Zuzanna Dyrda / Emiko / Karolina Freino / Kasia Grześkowiak / Paweł Hawrylak / Marcin Jagiełło / Natalia Jerzak / Sophia Kalinowska-Werter / Karolina Kapusta / Mateusz Kaufhold / Joanna Kobyłt / Maciej Kodzis / Weronika Kołodziej-Teszbir / Marta Konieczna / Bartosz Konieczny / Anita Korynek / Kasia Kowalska / Helena Krajewska / Barbara Krawiec / Magdalena Kreis / Barnaba Król / Asia Kubat / Joanna Kubat / Filip Kucharczyk / Dominika Kulczyńska / Wiktoria Lenart / Igo Lubczański / Anna Łukaszewska / Filip Marek / Ula Martyniak / Karina Marusińska / Ola Michalewska / Albert Miściorak / Tomasz Niemiec / Michał Niemyjski / Aleksandra Nowysz / Roland Okoń / Iza Opiełka / Krzysiek Orłowski / Ewa Pawlak / Mateusz Peringer / Karolina Płanik / Paweł Puzio / Zofia Reznik / Beata Rojek / Marcel Rosiński / Marcin Rosiński / Karolina Różańska / Marek Rybicki / Paweł Rychert / Bartek Sadowski / Małgorzata Sawicka / Walentyna Shaiko / Ewa Rebeka Służewska / Marta Sobala / Agata Somna / Kasia Stachyra / Barbara Stelmachowska / Melania Sulak / Ania Szczerba / Krzysztof Światły / Grzegorz Teszbir / Zuzanna Tokarska / Magda Wołk / Nicole Wójcik / Paweł Zajączkowski / Tomasz Zaręba / Tatsiana Zdanevich / Ewa Zwarycz

Serdeczne podziękowania kierujemy też do zespołu Stowarzyszenia Żółty Parasol, który przez kolejne lata opiekował się projektem: Joannie Wareckiej, Joannie Wysoczańskiej, Annie Jurkowskiej, Marcie Szymkowiak, Milenie Malkowskiej. Jesteście wspaniałe!

The last but not least – numery od 1 do 4 tworzyliśmy wspólnie z Marcinem Rosińskim. To był czas pięknego zinowego trio – dzięki!

Dziękujemy i cieszymy się, że robiliśmy to razem z Wami!
Magdalena Kreis i Jerzy Wypych

Dopisek (Świat)

Babka, kiedy chciała
powiedzieć, że czegoś
jest w sam raz, że już
wystarczy, że więcej
nie trzeba, że dobrze
mówiła – świat;

świat.

Maciej Robert